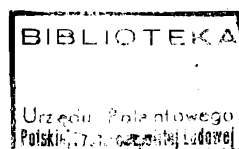

20 sierpnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

H04A 15/30

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1818.

Kl. 21 a 30.

Jerzy Gabryś
(Kraków, Polska).

Telefonograf.

Zgłoszono 7 kwietnia 1922 r.

Udzielono 26 marca 1925 r.

Gdziekolwiek omawia się najnowsze zdobycze telegrafji, to wkońcu rozmowa zwraca się prawie zawsze na możliwość zamiany dźwięków głosowych wprost w pismo, to znaczy, aby słowa, wymówione do aparatu, aparat ten samoczynnie notował. Telefonograf rozwiązuje to.

Budowa telefonografu jest prosta, a polega na połączeniu szczegółów znanych w jeden nowy zespół. Głównymi częściami telefonografu są: monotelefony, galwanoskopy i maszyna do pisania.

Monotelefony po raz pierwszy znalazły zastosowanie u Mercardier'a. Ich cechą charakterystyczną jest to, że reagują one tylko wtedy na przepływający przez nie prąd zmienny, gdy ten prąd tworzy ton właściwy jego membran. Zadaniem monotelefonów w telefonografie jest analizowanie głównego dźwięku przesłanego przez

zwykły telefon, oraz odbieranie dźwiękowi głównemu tonów właściwych ich membran. Ilość monotelefonów jest odpowiadającą dźwiękom poszczególnych liter alfabetu: a, b, c, ć, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u, w, z, y, ż, ą, ę, ł, ś, sz, cz, rz, dz, dź, drz. Monotelefony będą oddawały dźwięki: ó, ź, dź i t. p. jako: u, drz, rz, i t. p.

Z chwilą gdy monotelefon odbierze ton właściwy jego membran, to wskutek dołączenia do mikrofonu b_1 monotelefonu drugiego mikrofonu b_2 (fig. 2) i połączenia tego ostatniego z galwanoskopem (fig. 3), prąd zmienny, spowodowany przez drganie membrany m wychyli igłę galwanoskopu o pewien kąt.

Galwanoskopy (fig. 3 i 5) pełnią rolę przekaźnika. Każdy z nich posiada przyłączony do podstawy izolowanej meta-

S

lowy słupek r ze śrubką kontaktową, której koniec można ustawiać bliżej lub dalej przez śrubowanie. Koniec śruby zaopatrzonej jest w sztyft platynowy s . Nawprost tego sztyftu znajduje się na igle galwanoskopu listek platynowy l dla zapobieżenia spalania się blachy przez skaczące iskry. Słupek r i igłę włączamy w prąd. Prąd jest zamknięty, skoro igła i uderzy listkiem platynowym l sztyft s śruby. Blaszka metalowa p jest przynitowana do pudełka galwanoskopu i przenosi prąd na ściany pudełka galwanoskopu, a tem samem na igłę i . Słupek r jest połączony z baterją e , blaszka zaś p z jednym z biegunów elektromagnesu q (fig. 4), drugi biegun elektromagnesu q jest połączony z baterją e . Gdy igła i uderzy w śrubkę r , prąd zostanie zamkniętym i elektromagnes q przyciągnie klawisz f maszyny do pisania. Ponieważ igła i jest zwyczajną igłą magnetyczną, przeto magnetyzm ziemski jest tu pewnego rodzaju sprężyną ściągającą każdorazowo wychyloną igłę i do położenia pierwotnego przed wychyleniem. Liczba galwanoskopów odpowiada ilości monotelefonów.

Fig. 1 przedstawia połączenie powyżej omówionych części:

Zwyczajny telefon t łączymy z baterją e i z blaszką metalową a zapomocą śrubek 1. Wszystkie te śrubki są zarazem połączone z monotelefonami t_1 - t_9 zapomocą śrubek 3 na blaszce metalowej c . Śrubki 3 są izolowane od blaszki metalowej c . Baterja e jest połączona z blaszką c śrubkami 2. Obie blaszki a i c są od siebie izolowane. Bieguny ujemne są połączone z galwanoskopami, te zaś z baterją e i z elektromagnesami q maszyny do pisania.

Gdy mówimy do telefonu t , to prądy zmienne, wywołane drganiem membrany,

zaatakują równocześnie wszystkie monotelefony. Każdy z nich odbierze ton właściwy jego membran i prześle go galwanoskopom, to znaczy membrana monotelefonu, drgając, wychyli igłę galwanoskopu. Wychylona igła i uderza o słupek r i zamyka prąd. Elektromagnes q staje się dopiero teraz wzbudzonym i przyciąga klawisz f . Przyciągnięcie klawisza f powoduje uderzenie czcionka w papier, t. j. wybić odpowiedniej litery. Tym sposobem każde słowo wymówione momentalnie zostaje samoczynnie wydrukowane.

Zastrzeżenie patentowe.

1. Aparat do zamiany dźwięków głosowych w pismo, znamieny tem, że składa się z połączenia w jeden aparat źródła prądu, telefonu i układu złożonego z obwodu równoległego monotelefonów, odpowiadających poszczególnym zgłoskom, połączonych w szereg z równą liczbą galwanoskopów i klawiszami maszyny do pisania o urządzeniu elektromagnetycznem, dzięki czemu dźwięki głosowe wymówione do telefonu zastają zanalizowane przez układ szeregowy monotelefonów na poszczególne zgłoski, a wskutek drgań membran zaatakowanych monotelefonów połączone z niemi galwanoskopy zamykają prąd w elektromagnetycznem urządzeniu klawiszowem maszyny do pisania, co powoduje przyciąganie klawiszy przez elektromagnesy, a tem samem wybijanie odpowiednich zgłoszek pismem maszynowem na papierze nawiniętym na wałek.

Jerzy Gabryś.

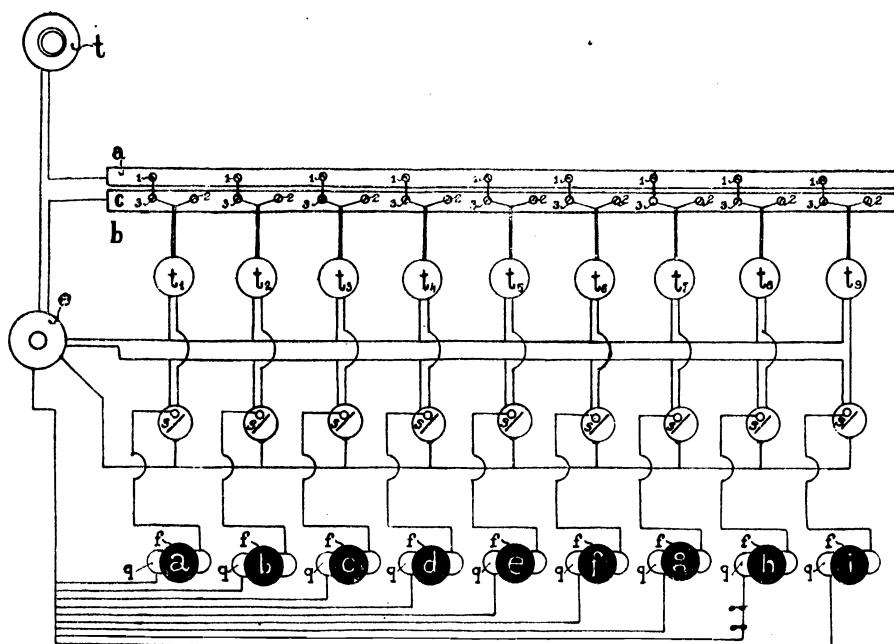

Fig.: 1.

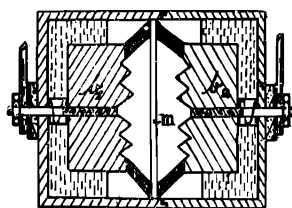

Fig. 2.

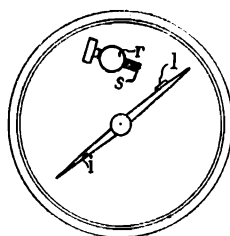

Fig. 3.

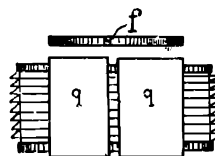

Fig. 4.

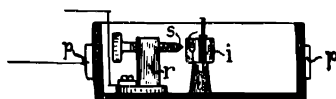

Fig. 5.